

terveyteen.

Sonografiaa ja uratarinoita

Avajaisten jälkeen koulutuspäivät jakautuivat neljään eri sessioon: vatsan kuvantaminen, radiografian tutkimus, sonografia sekä eturauhassyövän hoito ja kuvantaminen. Kirjoittaja osallistui sonografia -sessioon, jossa esiteltiin sonograferin työtä Oulun yliopistollisessa sairaalassa, opiskelua röntgenhoitajasta sonograferiksi sekä esiteltiin sonograferin erikoistumisopintoja Metropolian ammattikorkeakoulussa. Oulun yliopistollisessa sairaalassa sonograferien työ on käynnistynyt jo vuonna 2014, kun kolme sonograferia valmistui Metropoliaa. Tällä hetkellä heitä on Pohteen (Pohjois-Suomen) hyvinvointialueella 11.

Sonograferit korvaavat joissain ultraäänitutkimuksissa radiologian erikoislääkäreiden työpanosta, ja heillä on työssään aina mahdollisuus konsultoida radiologia. Etelä-Pohjanmaan hyvinvointialueen Radiologian yksiköstä on parhaillaan ensimmäisenä sonograferikoulutuksessa röntgenhoitaja Sebastian Iso-Tuisku, jonka koulutus on alkanut Metropoliaa keväällä 2025. Työnantaja on mahdollistanut hänen opintonsa työaikana ja miettii, mihin ultraäänitutkimuksiin sonograferia jatkossa Seinäjoen keskussairaalan radiologian yksikössä hyödynnetään. Metropolian sonograferikoulutuksen tutkintovastaava Heli Partanen kertoi koulutuksesta, joka on aloitettu ensin toimipaikkakoulutuksena ja varsinainen koulutus alkoi vuonna 2003. Valmistuneita on vuosilta 2004–2022 arvioilta noin 80 sonograferia ja vuosilta 2025-2026 on valmistumassa 14. Koulutuksessa tehdään 80 opintopistettä, joista teoriaopintoja on 20 % ja harjoituksia (ultraäänitutkimusten tekemistä työnantajan tarjoaman radiologin ohjauksessa) on 80 %. Opintoihin hakeutuvat pääosin kättilöt, verisuonipotilaita hoitavat sairaanhoitajat ja röntgenhoitajat.

Ilmapäivällä kirjoittaja osallistui sessioon, jossa käsiteltiin röntgenhoitajien erilaisia uramahdollisuuksia. Kaksi Olkiluodon ydinvoimalassa säteilyvalvojina työskentelevää röntgenhoitajaa kertoivat työstään, jossa heille kuuluu esimerkiksi huolehtia säteilyturvallisuudesta ja kontaminaation hallinnasta työkohteilla, lyijysuojaus, kontaminaatioiden mittaus ja kontaminaation leviämisen estäminen. Helsingin yliopistollisen eläinsairaalan röntgenhoitaja Taina Mäki kertoi työstään, jossa moninaisilla röntgenlaitteilla ja magneettilaitteilla kuvataan ja tutkitaan eri eläimiä, sekä pieniä että suurempia. Heillä on erikseen pieneläinten röntgen ja toinen röntgen, jossa kuvataan hevosia, aaseja, alpakoita, laamoja ja tuotantoeläimiä. Röntgenhoitaja tarvitsee siellä kuvantamisosaamisen lisäksi ymmärrystä eläinten lajityypillisestä käytöksestä sekä varmoja että rauhallisia otteita työssään. Seuraava esitys tässä sessiossa koski röntgenhoitajan työtä laitteita myyvässä yrityksessä sekä viimeisessä esityksessä Satakunnan hyvinvointialueen toimialuejohtaja Sari Hänninen kertoi urakehityksestään röntgenhoitajasta toimialuejohtajaksi. Hän on toiminut aiemmin muun muassa joitain vuosia Seinäjoen keskussairaalan radiologian yksikön osastonhoitajana.

Torstain iltajuhlissa OmaSP Stadionilla oli hieno mahdollisuus tavata kollegoita ympäri Suomen ja käydä heidän kanssaan mielenkiintoisia keskusteluja. Kirjoittaja tapasi useita aiempien SEAMK röntgenhoitajaopiskelijaryhmien valmistuneita ja sai kuulla heidän ammatillisia ja muitakin kuulumisiaan.

Perjantaina 24.4 Radiografiapäivät jatkuivat mielenkiintoisten useiden sessioiden voimalla. Olisi ollut mielenkiintoista olla mukana myös siinä päivässä. Vuoden 2027 Radiografiapäivät tullaan järjestämään Helsingissä.

Katriina Kuhalampi

Lehtori

TAMK/SEAMK röntgenhoitajakoulutuksen vastuuhenkilö SEAMKissa

SEAMK

Lähde

Radiografiapäivien 23. – 24.4.2026 luentomateriaalit ja luentomuistiinpanot